ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ១២៨
ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៦
សាលដីកា
លេខៈ៣៤៥
ចុះថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល
បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ
១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធាន
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម
៦-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៧-លោក .... ជាចៅក្រម
៨-លោក .... ជាចៅក្រម
៩-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី
-លោកស្រី ....
តំណាងមហាអយ្យការ
-ឯកឧត្តម .... ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០១(ជ)ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាងៈ

ដើមចោទឈ្មោះអគហ(ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៥២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរមេផ្ទះ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ។ឪពុកឈ្មោះអ៊ីវ កួយ (ស)ម្តាយឈ្មោះយឿន (ស)ប្តីឈ្មោះនុត រុន្នី មានកូន០៧នាក់។

មានមេធាវីលោក............. ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះឡបហ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៥៨ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀម រាប ។ឪពុកឈ្មោះផ្លេក (ស) ម្តាយឈ្មោះកុយ រ៉ុង (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះអ៊ីវ គឹមទី មានកូន០៧នាក់ ។

មានមេធាវី ....។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងទាមទារដី

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះអ៊ីវគឹមហ៊ាន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០១(ជ)ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៦ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០២-០៦-២០០៣ របស់អ្នកស្រីអ៊ីវ គឹមហ៊ាន បានប្តឹងថា កាលពីឆ្នាំ១៩៨៣ ឈ្មោះឡបហ និងប្រពន្ធឈ្មោះអ៊ីវ គឹមទី ហៅមួយ ត្រូវជាប្អូនបង្កើតរបស់ខ្លួនបានមកខ្ចីដី និងផ្ទះតូចរបស់ខ្លួននៅភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុក-ខេត្តសៀមរាប ស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន ដោយសន្យាថា ពេលណារកដីនៅបាន និងចេញភ្លាម ។ ដោយខ្លួនគិតថា ជាប្អូនបង្កើតខ្លួន ខ្លួនក៏យល់ព្រមឱ្យស្នាក់នៅទៅ តែពេលខ្លួនត្រូវការយកដីនោះលក់យកលុយដើម្បីមើលជំងឺប្តី បែរជាគេពុំព្រមចេញពីដីរបស់ខ្លួនឡើយ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៨០ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការខេត្តសៀមរាប ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៣-០៦-២០០៣ របស់ដើមចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលពាក្យបណ្តឹងតបរបស់ចុងចម្លើយ ប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីទំហំ១៥ម៉ែត្រ គុណ និង១៥ម៉ែត្រ និងប្តឹងទាមទារជម្ងឺចិត្តចំនួន៣.០០០ដុល្លាអាមេរិក (បីពាន់ដុល្លាអាមេរិក) មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ តែបដិសេធចោល ដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខA_1 ០៨១៤ ចុះថ្ងៃទី១៥-០៦-២០០១ របស់ឈ្មោះនុត វុន្ហី និងនាង អគហជាដើមចោទ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។

៤-សម្រេចឱ្យឈ្មោះឡបហ ជាចុងចម្លើយរុះរើផ្ទះចេញពីដីដើមចោទ ។

៥-សម្រេចឱ្យឈ្មោះឡៅប៊ុនហ៊ីសងប្រាក់ជម្ងឺចិត្តចំនួន៥០០ដុល្លាអាមេរិក(ប្រាំរយដុល្លាអាមេរិក) ទៅដើមចោទឈ្មោះអ៊ី គឹមហ៊ាន ។ សុំលើសពីនេះលើកចោល ។

៦-សម្រេចឱ្យឈ្មោះឡបហ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់២០០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០៛ បូករួម៥០០០៛ ។ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់៧.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់រួចហើយ ។ កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍ ត្រូវបង្គាប់ឱ្យឈ្មោះឡបហ សងប្រាក់៧.០០០៛ នេះទៅដើមចោទវិញ និងឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើដីដែលតុលាការ

ប្រគល់ឱ្យបន្ថែមទៀត ។ ត្រូវដាក់ចូលថវិការដ្ឋ៨០% និងរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស២០% ។ ពន្ធស មាមាត្រនេះ ត្រូវបង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ទុកជាមុនដែរ ទើបបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងទៅឱ្យដើមចោទវិញជាក្រោយ ។

៧-សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍កំណត់ពីរខែ គិតពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៥០ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះឡបហ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៨០ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការខេត្តសៀមរាប ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការបៀបលេខ៥(ឈ)ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ចាត់របៀបឱ្យស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចចុះធ្វើការអង្កេតវាស់វែង គូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងនៃដីទំនាស់ និងបញ្ជាក់អំពីប្រវត្តិនៃដីទំនាស់នេះជាមុនសិន មុននឹងសម្រេចដល់អង្គសេចក្តី ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ សាលាឧទ្ធរណ៍ និងចុះអង្កេតពិនិត្យដល់ទីកន្លែងនៃដីទំនាស់ ។

២-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទកំបាំងមុខចុងចម្លើយ ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៤(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៧-១០-២០០៣ របស់ឈ្មោះឡបហ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៨០ ចុះថ្ងៃទី២០-០៨-២០០៣ របស់តុលាការ ខេត្តសៀមរាប-ឧត្តរមានជ័យចោលជាអសារបង់ ។

៣-ក.ប្រគល់ដីទំហំ ABCDA ស្ថិតនៅក្នុងភូមិបន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ទៅឱ្យចុងចម្លើយឈ្មោះឡបហ កាន់កាប់គ្រប់គ្រង និងចាត់ចែង ជាកម្មសិទ្ធិនៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។ មាត្រា៣០ និង៣៨ ច្បាប់ភូមិបាលចុះ ថ្ងៃទី៣០-០៨-២០០១ ។

ខ.បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះអគហសងសំណងជម្ងឺចិត្តចំនួន៥០០USD ទៅឱ្យឈ្មោះឡៅប៊ុនហ៊ីជាចុងចម្លើយនៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៤-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍គឺពន្ធហ្នឹង និងចុះបញ្ជីក្តី២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ និងអាជ្ញាធរតុលាការ១០០០០៛ សរុប១៣០០០៛

កាលបើហួសកំណត់ប្តឹងសាទុក្ខ បង្គាប់ឱ្យដើមចោទសងប្រាក់១៣.០០០៛ទៅឱ្យចុងចម្លើយវិញ ។

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១%លើតម្លៃដី និងជម្ងឺចិត្តដែលបានសម្រេចក្នុងចំណុចទី៣ នៃសាលដីកានេះ ។

៥-សាលដីកានេះជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី២៧-០៤-២០០៤ ចំពោះមុខគូក្តីមេធាវីការពារគូក្តី និងប្រកាស ជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៦-០៥-២០០៤ ចំពោះមុខឈ្មោះអគហជាដើមចោទ លោកមេធាវីស្នួង សុភា កំបាំងមុខឈ្មោះឡបហ ជាចុងចម្លើយឈ្មោះពឹង ធីតា មេធាវីដើមចោទ ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះអគហប្តឹង មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៤(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៧ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការ កំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះអគហទុកជា ត្រឹមត្រូវទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៤(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែឧសភាឆ្នាំ២០០៤ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២២៧ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការ កំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់នៅតុលាការកំពូល ចំនួន ១៩.០០០៛ គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥០០០៛ សរុប១៩០០០៛ ។

- ហើយតម្រូវឱ្យចុងចម្លើយ សងប្រាក់ចំនួន១៩.០០០៛ នេះទៅដើមចោទវិញ ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ និង ប្រកាសនៅថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបៀបលេខ៣៧(ជ) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-អង្កេតបន្ថែមសួរបញ្ជាក់សាក្សីឈ្មោះឃុន និងវាយតម្លៃដី និងផ្ទះទំនាស់នៅឆ្នាំ១៩៨០ ។

២-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០១(ជ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលជំនុំជំរះសំណុំរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី២១-០៦-២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍តាមអំណាចសាលដីកាតុលាការកំពូល ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៨០ ចុះថ្ងៃទី២០-០៨-២០០៣ របស់តុលាការខេត្តសៀមរាបឧត្តរមានជ័យ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដីទាស់ដែលមានទំហំ១៥ម x១៥ម ចំណុចABCD ស្ថិតនៅភូមិ បន្ទាយចាស់ ឃុំស្លក្រាម ស្រុកសៀមរាប-ខេត្តសៀមរាប តាមគំនូសប្លង់ដីទាស់ចុះថ្ងៃទី២៣-៣- ២០០៤ របស់ការិយាល័យរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងភូមិបាលស្រុកសៀមរាបឱ្យទៅឈ្មោះឡបហ កាន់កាប់អាស្រ័យផង និងចាត់ចែងនៅពេលសាលដីកាចូលជាស្ថាពរតាមមាត្រា៣០ នៃច្បាប់ភូមិបាល ចុះថ្ងៃទី៣០-០៨-២០០១ ។

៤-បង្គាប់ឱ្យដើមចោទឈ្មោះអគហសងសំណងជម្ងឺចិត្តចំនួន៥០០$ (ប្រាំរយដុល្លាអាមេរិក) ទៅចុងចម្លើយ ។ សំណូមពរលើសពីនេះបដិសេធចោល ។

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីនៅជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍គឺពន្ធហ្នឹង និងពន្ធចុះបញ្ជីក្តី២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ៥០០០៛ និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០៛ សរុប១៣.០០០៛ និងបង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួន១%លើតម្លៃដីទាស់ដែលប្រាក់ពន្ធសមាមាត្រនេះចំនួន៨០% ដាក់ចូលថវិការដ្ឋ និងចំនួន ២០៛ បានជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៦-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ ចុងចម្លើយ និងមេធាវីហុង គឹមសួន. មេធាវីអ៊ាង សុភ័ក្ត្រ ។

បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះអគហប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០១(ជ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍គ្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី១២ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ របស់លោកមេធាវីកុំ ប៊ុនជាន់ និងលោកស្រីអគហ។

បានឃើញសារណាឆ្លើយតប ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះឡបហ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : រឿងនេះ គឺជារឿងប្តឹងទាមទារ ដី ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះអ៊ុំ គឹមហ៊ាន នាពេលសវនការថា នៅឆ្នាំ១៩៨០ ខ្លួនបានទិញដីពីឈ្មោះឡែម រឿម ក្រោយមកនៅឆ្នាំ១៩៨៣ ឈ្មោះឃុន បានមកសុំដីខ្លួនស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ហើយបានសង់ផ្ទះនៅលើដីនេះ ។ ពេលនោះសន្តិសុខមិនមានសុវត្ថិភាពឈ្មោះឡបហ និងប្រពន្ធបានមកសុំដីនោះនៅបន្តពីឈ្មោះឃុន ដោយទិញសំបកផ្ទះតូចពីឈ្មោះឃុន នៅបណ្តោះអាសន្ន ដោយយល់ថា បងបង្កើត ខ្លួនក៏យល់ព្រមឱ្យដីនោះនៅបន្ត តែបានសន្យាថា នៅពេលរកដីបានគេនឹងរើចេញភ្លាម ។ ប៉ុន្តែនៅពេលខ្លួនត្រូវការដីគេ មិនព្រមរើទេ រហូតប្តឹងផ្តល់គ្នាដល់តុលាការ ។ សព្វថ្ងៃនេះខ្លួនមានប្លង់កម្មសិទ្ធិត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ហើយពេលសុរិយោដីវាស់វែងដើម្បីធ្វើប្លង់គ្មាននរណាតវ៉ាទេ ។ អ្នកជិតខាងក៏ដឹងថា ដីនេះខ្លួនទិញដែរ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះឡបហ នាពេលសវនាការថា : ខ្លួនមិនបានសុំដីឈ្មោះអគហស្នាក់នៅនោះទេ គឺខ្លួនទិញពីឈ្មោះឃុន នៅឆ្នាំ១៩៨០ គឺទិញទាំងផ្ទះទាំងដីតម្លៃ០៣ជី ហើយក៏បានចូលរស់នៅលើដីនេះរហូតមក នរណាក៏ដឹងដែរថា ខ្លួនទិញទាំងដី ទាំងផ្ទះ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក............. ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទបានសន្និដ្ឋាន ថាសុំឯកឧត្តមប្រធាន និងក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះតុលាការកំពូល បដិសេធចោលសាលដីកាសាលា ឧទ្ធរណ៍លេខ០១(ជ)ចុះថ្ងៃទី០៥-០១-២០០៦ ទុកជាអសារបង់ទាំងមូល និងសុំតម្កល់សាលក្រមលេខ១៨០ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការខេត្តសៀមរាប និងសុំទទួលស្គាល់ សិទ្ធិកម្មសិទ្ធិរបស់ដើមចោទដែលមានក្នុងប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់លេខ$A_1$០៨១៤ ចុះថ្ងៃទី១២-០២-២០០១ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកហុង គឹមសួន ជាមេធាវីការពារឱ្យចុងចម្លើយបានលើកឡើងថា: ការដែលអ្នកស្រីអ៊ុំ គឹមហ៊ាន ថាកូនក្តីខ្លួនសុំដីគាត់ស្នាក់នៅនោះគឺគ្មានឯកសារណាបញ្ជាក់ទេ គឺគ្រាន់តែថានឹងមាត់ ។

ដីនោះគឺកូនក្តីខ្លួនបានទិញពីឈ្មោះឃុន គឺទិញទាំងដី ទាំងផ្ទះ បើទិញតែផ្ទះម៉្លេះកាលនោះត្រូវលើកកូនផ្ទុះចេញហើយ ព្រោះនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨០ នោះគ្មានមូលដ្ឋានណាបញ្ជាក់ពីការទិញលក់ នោះទេ ។

សំណូមពរ សុំឱ្យក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ តម្កល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការទាំងមូល និងសុំបំបែកប្លង់កម្មសិទ្ធិ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី នៃគូភាគី .

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះអគហាធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានដោយយោងតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និងមាត្រា២២៦ នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលមានអនុភាពអនុវត្តក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណីផងដែរ ។

- យល់ឃើញថា មានភស្តុតាងច្បាស់លាស់បញ្ជាក់ថា ចុងចម្លើយពិតជាបានចូលមករស់នៅផ្ទះ និងភាគខ្លះនៃដីទំនាស់តាំងតែពីឆ្នាំ១៩៨០ មកម្ល៉េះ ហើយដើមចោទើបតែប្តឹងទាមទារក្នុងឆ្នាំ២០០៣ នេះទេ ដូចនេះទោះបីជាចុងចម្លើយខ្វះដីដើមចោទស្នាក់នៅមែន ក៏ដើមចោទថ្លោះសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងទាមទារហើយ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចប្រគល់ដីទំនាស់ ABCD ទំហំ១៥មx១៥ម ឱ្យចុងចម្លើយគ្រប់គ្រងនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះគ្មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ដីដែលចុងចម្លើយគ្រប់គ្រងនោះមានព្រំជារបងច្បាស់លាស់លើដីទំហំ១៥មx១៥ម នោះឡើយ ហើយម្យ៉ាងទៀតបានប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ដើមចោទក្នុងការចេញចូលទៅផ្ទះផ្នែកខាងក្រោយ ។

- យល់ឃើញថា នៅលើប្លង់ដីទំនាស់ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ការិយាល័យ រៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងភូមិបាលស្រុកសៀមរាប តុលាការកំពូលគប្បីកំណត់ចំណុច M,N សម្រាប់សំគាល់ព្រំដីផ្នែកខាងជើងនៃដីទំនាស់ ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចឱ្យដើមចោទសងប្រាក់ជម្ងឺចិត្តចំនួន៥០០ដុល្លាឲ្យចុងចម្លើយនោះ ពុំបានលើកបង្ហាញក្នុងសំអាងហេតុរបស់ខ្លួនឡើយ ។

-យល់ឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០១(ជ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ រីឯគតិច្បាប់ខុសខ្លះ ត្រូវខ្លះ ប៉ុន្តែដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការសរសេរ គប្បីបដិសេធចោលទាំងមូល ហើយសម្រេចជាថ្មីឡើងវិញ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខផ្លូវវាគី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ០៩ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់អ្នកស្រីអគហាទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែគតិច្បាប់ខុសខ្លះត្រូវខ្លះ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០១(ជ) ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-ប្រគល់ដីទំនាស់DMNCដែលមានទំហំជ្រុង/DM/=/CN/=12m និង/MN=/DC=15m ឱ្យទៅចុងចម្លើយគ្រប់គ្រង និងកាន់កាប់ រីឯចំណែកដែលនៅសល់ត្រូវ ប្រគល់ឱ្យដើមចោទ ។

៤-បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយរុះរើវត្ថុ និងការឰទាំងពួងចេញពីចំណែកដីដែលត្រូវប្រគល់ឱ្យដើមចោទ ។

៥-បង្គាប់ឱ្យសមត្ថកិច្ចជំនាញខាងរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងសុរិយោដីកែតម្រូវប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ដីរបស់ដើមចោទ តាមការសម្រេចរបស់តុលាការកំពូល ។

៦-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីចំនួន១៩.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូលគឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី នឹងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជា រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ .

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប ១៩.០០០៛ ។

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើតម្លៃដែលត្រូវប្រគល់ឱ្យចុងចម្លើយ ។

៧-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ ។